

Někam jet

Slávek Janoušek

Vzpomínám jak kdysi v říjnu
Slunce dovládnělo
A nám se chtělo
Mně i jí
Někam odjet na pár dní
Prudký vítr stromům
Řídké vlasy pročešával
Poznal jsem jí na sklonku léta
Sebe jsem nepoznával

A tehdy jsme vztekli u silnice
Nakopávali drn za drnem
Na kost zkřehlí dvě hodiny prostát
U krajnice za Brnem
A nic nestopnout
Tehdy jsem tušil věděl
Že ten ostrý hřeben vítr
Něco mi nabízí
Byla jí zima
A bylo proč ji obejmout

Kolikrát ještě u cesty budem stát
Náhle nám bude nějak moc let
Kolikrát ještě budeme si přát
Někam jet
Někam jet

Nevím už čím jsme tenkrát
Toho dne odjeli
Vím že jsme chtěli
Oba dva
Vidět všechno co se dá
Nalézt věci které jsou nám
Stokrát známé
Z knih a obrázků
A zažít neočekávané

Na oblou láhev Monu Lisu
Namalovala olejem
Věřili jsme že na los s Monou
Kolem světa pojedem
Teď v láhvi kytky jsou
Přesto vím že ten zvláštní
Pocit výhry
Už bude navždy v nás
Když jdeš a nevíš
Kam tě tvé nohy zanesou

Kolikrát ještě u cesty budem stát
Náhle nám bude nějak moc let
Kolikrát ještě budeme si přát
Někam jet
Někam jet